

δὲ τὸν ἐνοικιάσαντας ἥδη, ή προθεσμία τῆς αἱ Μαΐς διὰ τὸν β' δόσιν, καὶ τῆς αἱ Αὐγούστου διὰ τὴν γ', ἔναντι υποχρεωτική. Εἰς τὰς διὰ παραχωρήσεως ἐνοικιάσεις εἰς τὰς οινότητας αἱ προθεσμίαι τῶν δύο τελευταίων δόσεων μπορεῖν νὰ παραταθῆν κατὰ τὰς γενησομένες συμφωνίας, αλλὰ πάντοτε διὰ ἀξιόχρεων ἐγγυητῶν.

ΙΙ'. Οἱ Διοικητὰς χρεωτῶν νὰ υπερασπίζωνται τὰ δίκαια τῶν ἐνοικιασῶν, ὅταν ὡσὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἐψηφισμένα, καὶ νὰ υποχρεωσίτες πολίτας ν' αποδίδων αἴρεσθαι τὰς φόρες των, καθὼς χρεωτῶν υπερασπίζωνται τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν, ὅταν ἐνοικιασαὶ απομετώσι παρόντος καὶ ἄδικα.

ΙΓ'. "Αν τις τῶν γεωργῶν ἥθελε φωραθῆ, συγκομίζων λαθρεύων τὰς καρπέστε. διὰ ν' αποφύγῃ τὸν ἀπόδοσιν τῶν ἔμνικῶν δικαιωμάτων, θέλει υποβάλλειν εἰς τὴν ποινὴν τὴν νὰ πληρόνῃ διὰ τὰ συγκομιζόμενα εἰδὴ φόρου τριπλάσιον τὴν ἐπιβαλλομένην απὸ τὸ παρὸν ψήφισμα. Ἐκ τῆς φόρου τέττα τὸ ημισυ θέλει εὑραίνειν τὸ Ταμεῖον διὰ τῶν Διοικητῶν, τὸ δὲ ἄλλο ημισυ θέλει τὸ λαμβάνειν ὁ ἐνοικιαστής.

ΙΔ'. Οἱ ἐνοικιασαὶ θέλειν ἐδαμαὶ υπόχρεοι νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Τημερεσίαν εἰς τὸ τέλος τῆς χρόνου ὅλωτων τῆς συνάξεως τὰ κατάσιχα.

ΙΕ'. "Ο ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐγ Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἀπριλίου 1832.

Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΤΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΤΥΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.

Ο ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 18 Μαΐου.

Τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος ἥλιθεν ἐνταῦθα διὰ θαλάσσης ἐκ Νεοκάστρου ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τοῦ κατα τὴν Πελοπόννησον Γαλλικοῦ στρατοῦ, στρατηγὸς Γκενὼ, ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς φρεγάτας Λεαίνης.

— Τὴν 16 τοῦ ἐνεστῶτος ἑωρτάσθησαν εἰς τὴν πόλιν ταῦτα, εἰς σημεῖον εὐρυνωμοσύνης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἓν τῶν τοιων Σεβαστῶν αὐτῆς Προστατῶν, τὰ γενέθλια τοῦ Μεγαλειτάτου Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρετανίας Γουλιελμοῦ τοῦ Δ. Ή ἑορτὴ ἐτελέσθη ἐκ δικταγῆς τῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅλης τοῦ συνειθισμένους εἰς τὰς παρομοίας περιστάσεις τρόπους. Πρὸς τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ὁ Ἀντιπρόσωπος Κύριος Δώ. Χιν; ἐδέχθη εἰς τιμὴν τοῦ Βασιλέως του τὰς χαιρετήσεις τῶν Μελῶν τῆς Διοικητικῆς Επιτροπῆς καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Διοικητοῦ Ναυπλίας μετα τῶν Δημογερόντων καὶ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐγκριτατέρων πολιτῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἀντήγγησαν τὰ φρούρια καὶ ὁ λιμὴν ἀπὸ τὸν συνεγγῆ πυροβολισμὸν τῶν διαφόρων κανονοστασίων, καὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν τε Ελληνικῶν καὶ τῶν τῶν ἄλλων Δυνάμεων. Τὸ ἐσπέρας ἐφεισθῆσαν ὅλε τὰ δημόσια καταστήματα, ή πλατεῖα τῶν

τριῶν Ναυάρχων, ή παλαιὰ πλατεῖα καὶ διάφορα μέρη τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πύλεως· ἐξ αἰτίας δημοσίου δὲν διετηρήθη πανταχοῦ ἐπίσης ή φωτογραφία. Διάφορα πυροτεγνήματα καὶ η δημόσιος μουσικὴ διεσκέδασαν ἐφ' ικανὸν τῆς νυκτὸς τὸν λαόν.

Τὴν 17 πάλιν ἐπανελήφθη μετὰ τὴν μεσημβρίαν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὁ καθολικὸς πυροβολισμὸς, καὶ τὸ ἐσπέρας ή φωτογραφία ἔγεινε λαμπρότερχ διὰ τὴν νηνεμίαν. Ταῦτα δὲ ἐτελέσθησαν εἰς μνήμην τῆς καθόδου καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀποκαταστάσεως Καρόλου τοῦ Β.

Χόρες περὶ τὴν 10 ὥραν πρὸ μεσημβρίας συνεκροτήθη λαμπτὸν στρατιωτικὸν συμπόσιον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου. Οἱ ἡμέτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς ἐπρόσφερον αὐτὸς, καὶ δεῖγμα τῆς πρὸς τὴν Γαλλικὴν στρατιὰν εὐγνωμοσύνης καὶ ἀδελφότητος, εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς νεωστὶ ἐλθοῦτες ἐνταῦθα Γαλλικῆς φρουρᾶς. Τὸ ἀριστον τοῦτο ἐδόθη ἐπὶ τὸν προμαχῶνος τῆς ξηρᾶς υποκάτω ἐνὸς σκηνώματος, καλωπισμένου μὲ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὰς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων σημαῖας, κατὰ μέσον τοῦ ὅποιου προέκειτο η εἰκὼν τοῦ Βασιλέως Λοδοβίκου τοῦ Φιλίππου. Επιμεληταὶ τοῦ συμποσίου εἶχον διορισθῆ ὁ λοχαγὸς Πασγάλης, ὁ υπολοχαγὸς Νιτάλης καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κασσιέρης, ἐπὶ δὲ τῆς δικταζούσας τῆς τραπέζης ὁ ἐπιλοχαγὸς Δελωρίε. Ιδοὶ ήσαν οἱ πρεσβεῖλημένοι εἰς τὸ ἀριστον, ἐν οἷς οἱ στρατηγοὶ Γκενὼ καὶ Κορδέ μεθ' ὅλων τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τῆς Γαλλικῆς φρουρᾶς, ὁ ἐπὶ τῶν πολεμικῶν Γραμματέως τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Ζωγράφος, καὶ ὁ φρουράρχος στρατηγὸς Άλμέδας μετὰ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς. Πρὸς τὸ τέλος ἐπρότεινεν ὁ ἐπίτων Πολεμικῶν Γραμματέως νὰ πίστειν εἰς ὑγείαν τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων, ἐπειτα δὲ ὁ στρατηγὸς Γκενὼ, εἰς ὑγείαν τοῦ Πρίγκιπος Όθωνος, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ στρατηγὸς Κορδέ εἰς ὑγείαν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων. Διήρκεσε τὸ ἀριστον μέχρι τῆς 6 ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν, καὶ καθ' ὅλην αὐτὸν τὸ διάστημα ἐψήλλειν ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ διάφορα ἀξιωματα.

Ἐντὸς δὲλιγού γίνεται ἔναρξις τῶν μαθημάτων εἰς τὸ ἐν Αἰγίνη Κεντρικὸν καὶ Προκατροκτικὸν Σχολεῖον, καὶ ὁ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς ἀναλαμβάνει πάλιν τὰ χρέη του, τὰ ὅποια πρὸς καιρὸν εἶχον δισκοπῆ. Σπεύδομεν λοιπὸν νὰ δώσωμεν τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἀγγελίαν εἰς τοὺς φιλομούσους νέους, διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ ἀγαπητὸν αὐτῶν στάδιον, ἀνθεν λυπηροῖ περιστάσεις τοὺς εἶγον ἀπομακρύνει.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Σύγκρισις τοῦ προϊόντος τῶν ἐν τῇ Ἀμερικῇ μεταλλείων τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ μὲ τὸ τῶν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ μεταλλείον τοῦ λιθάνθρακος.

Ο χρυσός, τὸ πολύτιμον ἐκεῖνο μέταλλον, τοῦ ὅποιου ἡ ἀπόκτησις καθιερώνει καὶ τιμὴ τὴν κακίαν καὶ τὴν ἀτιμίαν, φάνεται ὅτι προτιμᾶται, ὅχι μόνον τῶν ἡθικῶν καὶ νοητικῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ πρὸς τούτοις καὶ τῶν πνευτοδικῶν ὅλικῶν ἀγαθῶν. Διὸ τοῦτο νομίζουν οἱ ἀνθρώποι ὅτι τὰ προϊόντα μεταλλείου τινὸς χρυσίου εἶναι πολιτικάστατα καὶ ὀφελιμώτερα ἢ τὰ τοῦ σιδήρου καὶ λιθάνθρακος, εὔσελον δὲ εἰναὶ ν' ἀποδειγμῆ τὸ ἐνκνήτιον.

Ο εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆς Ἀγγλίας ἐτυσμένα μεταλλεύματα; λιθάνθρακας ἀξιέστει εἰς τὸν τόπον αὐτὸν, ὅπου ἐξορύτε-

πλειότερον παρὰ ὅλον τὸν χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν τὸν κατ' ἔτος λιθάνθρακον ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα τοῦ νέου κόσμου καὶ ἀργυρὸν τῆς παρούσης ἐκατονταεποίδος, ἐποχὴν τῆς μεγαλητέρων ἀριθμοίς.

Διθάνθραξ ἐπασχολεῖ, ἔως καὶ εἰς αὐτὸν τὴν μετάλλευσίν του, τοσούτους ἐργάτας, τῶν ὅποιών τὸ προϊόν ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν ὅλων τῶν πολυτίμων μετάλλων τῶν ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα ὅλης τῆς Ἀμερικῆς ἐξαγοραμένων.

Μεταπεφάνεται ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν εἰς τὴν Βορειὴν κοινωνίαν ἀποικίαν τῶν, ὅτι ἐκ τοῦ κατ' ἔτος χρονικού μενοντού λιθάνθρακος ἀπό τε τὴν Ἀγγλίαν, καὶ τὴν Θουαλλίαν, καὶ τὴν Σκωτίαν, ὑπὲρ τὰ πέντε ἐκατομμύρια κάδων ἐμβιβάσαν διὰ τὰ παραλία αὐτῆς τῆς ἐπικρατείας καὶ διὰ τὴν ἀλιθαπήν κατὰ τὰ ἔτη 1822, 1823 καὶ 1824. Η δὲ ποσότης τοῦ λιθάνθρακος τοῦ δαπανωμένου κατὰ τὰ μεσόγαια μέρη τοῦ τόπου εἶναι πολὺ μεγαλητέος, καὶ κατὰ πληροφορίας θετικῆς ἡ ἔξαδευσις αὗτη δὲν εἶναι μικροτέρη τῶν 15 ἐκατομμυρίων κάδων. Εἴστε αἱ δύο αὗται ποσότητες ὁμοῦ λαμβανόμεναι ἀποτελοῦν κεφάλαιον 18 ἐκατομμυρίων κάδων.

Η τιμὴ ἐκάστου κάδου λιθάνθρακος, εἰς τὸν τόπον τῆς μεταλλεύσεως του, δὲν δύναται γὰρ εἶναι μικροτέρα τῶν δύο καὶ ἡμίτεως διστηλῶν, τὸ ὅποιον διᾶς διὰ τὰ 18 ἐκατομμύρια καθενὶ τὴν ποσότητα 45 ἐκατομμυρίων διστηλῶν· ἐνῷ το προϊόν τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ὅλων τῶν μεταλλείων τοῦ νέου κόσμου κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Κυρίου Οὐρανοῦ δὲν φύγει εἰμὴ εἰς 43 καὶ ἡμισου ἐκατομμυρία διστηλῶν, καὶ ἐντεῦθεν προκύπτει διαφορὰ ὑπὲρ τοῦ λιθάνθρακος ἐν καὶ ἡμισου ἐκατομμυρίου διστηλῶν.

Άλλα, διὰ τὸν ἐπιβεβλημένον ἥσαρψὸν δασμὸν, ἐκαστος κάδος λιθάνθρακος, διὰ θαλασσῆς μετακομιζόμενος εἰς τὸν δαπανῶντα αὐτὸν κάτοικον τῶν παραλίων, γίνεται εἰς αὐτὸν ἀντὶ 8 διστηλῶν ἐκαστος δὲ κάδος τοῦ εἰς τὰ μεσόγαια τοῦ τόπου δαπανωμένου γίνεται ἀντὶ 4 διστηλῶν. Δεχόμενοι δὲ ὡς μέσον δρον τιμῆς πέντε διστηλῶν, εὑρίσκομεν 18 ἐκατομμύρια κάδων λιθάνθρακος πρὸς πέντε διστηλὰ τὸν κάδον, 90 ἐκατομμύρια διστηλῶν.

Άφαιροῦντες δὲ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς μεταλλεύσεως τιμὴν αὐτοῦ τὰ 45 ἐκατομμύρια διστηλῶν, μένει ὡς προϊόν τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐργασίας 45 ἐκατομμύρια διστηλῶν.

Τὰ προϊόντα τῆς Ποτόσης μετεκομισθησαν εἰς τὰς Βουένος Ληρες (500 λευκῶν ἀπόστασιν) πρὸς δύο μὲν τὰ 100 ὁ ἀργυρὸς, καὶ ὀλίγον τι πλέον ὁ χρυσός. Τὸ πιλέτοντες ὅτι ὅλον τὸ προϊόν τῶν μεταλλείων τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου μετακομιζεται εἰς τοὺς ἀνηκοντας λιμένας πρὸς ο τὰ 100, εὑρίσκομεν ὅτι ἡ ποσότης αὗτη δὲν φύγει οὔτε εἰς ἐν ἐκατομμυρίου διστηλῶν.

Εἰμποροῦμεν γὰρ παραδεχθῶμεν τοῦτον τὸν ἀριθμὸν, διὰ γὰρ συγχρίνωμεν ὄριστικῶς τὴν τιμὴν τοῦ λιθάνθρακος τῆς Ἀγγλίας μὲ τὴν τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ὅλης τῆς Ἀμερικῆς.

Ἄξια τοῦ λιθάνθρακος καὶ τῆς ἐργασίας τῶν εἰς τὴν ἐμπορείαν τοῦ ἐναγγιλουμένων ἐργατῶν, 90 ἐκατομμύρια διστηλῶν.

Ἄξια τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ τῆς ἐργασίας τῶν εἰς τὴν μετακομιδὴν αὐτοῦ ἐναγγιλουμένων, 44 καὶ ἡμισου ἐκατομμυρία διστηλῶν.

Διαφορὰ ὑπὲρ τοῦ λιθάνθρακος καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐμπορίου 45 καὶ ἡμισου ἐκατομμυρία διστηλῶν.

Η ἀνὰ μέσον τῆς ἀξίας τοῦ τῆς Ἀγγλίας; λιθάνθρακος καὶ τῆς τῶν πολυτίμων μεταλλῶν τῆς Αμερικῆς διαφέρει κατεργάτες πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ τὴν περιουσίαν ἔχειν, οἵτινες μεταξὺ ἐκατέρων τῶν ἐνηνθάρους ἔχουσι τὰ μίσχα ταῦτα τοῦ πλουτισμοῦ. Οἱ κτήτορες τῶν πλουτιστικῶν τούτων μέσων, οἱ κτήτορες τῶν πλουσιωτέρων μεταλλείων τοῦ κόσμου, οἱ Κόμητες Ρίγλας, Βαλλεντιάνας κλ., δὲν ἔστιν ξεχωρίσαν τόσου μέγαν πλυντόν, ὅτον εἰμπόρεις τις νὰ πιστεύσῃ, καὶ δὲν εἶναι δύνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ τὸ κατ' ἔτος καθηκόν προϊόν τῶν κτήσεων τούτων ἀνωτέρω τῶν 50 ἔως 100 γιλιαδῶν διστηλῶν, ἐνῷ οἱ κτήτορες μεταλλείων τινῶν τοῦ ἐν τῇ Αγγλίᾳ λιθάνθρακος, οἷν τὸ Μεξικόν Λα θάνατορέρης, οἱ Κόμητες Λαριγκτον, κλ., ἀπολαμβάνουσι συγκίλιας ἐκ τῶν τοῦ λιθάνθρακος μεταλλείων αὐτῶν ἐτησίκεν πρόσωδον τοῦ 500 γιλιαδῶν διστηλῶν, καὶ τινες μάλιστα καὶ 300 γιλιαδῶν.

Άλλαξ δὲν ἔστανται μόνην εἰς τοῦτο τὰ πλεονεκτήματα τῶν τοῦ λιθάνθρακος μεταλλείων. Τὸ εἰς τὰ παραλία γινόμενον ἐμπόριον τοῦ εἰδους τούτου εἶναι τὸ νεῦρον τῆς ναυτοτροφείον ἐξέργονται γιλιαδες ἐμπείρων θαλασσινῶν, ίκκηνων νατριπλασιάσωτι τὸν αριθμὸν τῶν στόλων της, ἐνῷ τὸ μεσόγαιον ἐμπόριον βάλλει εἰς κίνησιν ὅλους ἐν γένει τοὺς κατοίκους. Λί πυλαρύθιμοι διώρυγες, αἵτινες ἡνοίχθησαν πανταχόθεν διὰ τὴν μετακομιδὴν τούτου τοῦ εἰδους, εὐκολύνουσιν ταύτῳ τὴν τῶν ἄλλων προϊόντων, καὶ μάλιστα τοῦ ὑλῶν τῶν χρησιμευουσῶν εἰς πᾶν εἶδος κατασκευῆς. Ο σδηρος, αἱ πλίνθοι, ἡ ἀσθετος, ἡ ζυλία, οἱ λίθοι, καὶ τγωματα μετακομίζονται τοιουτορόπως μετὰ μεγιστῆς εύκολας ἀπὸ περάτων ἐως περάτων τοῦ βασιλείου. Τὰ ἐργαστάσια, αἱ οίκια καὶ οἱ μεγάλοι δρόμοι κατασκευάζονται, τοιουτοτρόπως ἐν ῥοπῇ ὄφελημοι καὶ κατὰ τοὺς πλέον ἀριτταχμένους τίπους. Κάμμια ἐπαργία δὲν στερεῖται ἐκείνου, ἐκ τοῦ ὅποιου διοίσει ἡ ἄλλη.

Τὸ ἐναντίον συμβαίνει εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ δρυκτὸν γωνεύεται εἰς κτίρια πλησίον τῶν μεταλλείων κείμενα. Τὰ μέταλλα μετακομίζονται εἰς τὸν μητρόπολιν ἐπὶ ἡμιόνων μὴ ἐξαρκούντων νὰ φέρωσιν ὅπισσα τῆς ζωοτροφίας τῶν μεταλλουργῶν. Λύτο δὲ τὸ εἶδος τῆς μετακομιδῆς, ὡς διέπει καθεῖς, δὲν καθιστᾶ ἀναγκαίαν τὴν κατασκευὴν τῶν διωρύγων, οὔτε τῶν μεγάλων δρόμων.

Η ἀριθμὸς τοῦ λιθάνθρακος διάλλουσα εἰς ἐνέργειαν τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ εἰς πάντα τὰ εἶδη τῶν προϊόντων, ἔδωκεν εἰς τὰ ἐργάχειρα καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν γένει κίνησιν, τῆς δρομούς εἰς αἱ κακτανότα τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὰ παντούδα προϊόντα τὰ ἐφ' ἐν ἔτος μὲ τὴν δοκίμειαν τῶν μηχανῶν παραγόμενα εἶναι τοσαῦτα κατὰ τὸ πλήθος, ὥστε, αἴσια τῆς δοκίμειας ταύτης, ἦθελε χρειάζεται ἡ ἐργασία τετρακοσίων ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμούς ἀπὸ τὸν Κύριον οἶνον, ἐνῷ τῶν πρωτίστων ἐν τῇ Αγγλίᾳ κτητόρων τῶν κλωστικῶν ἐργαχειρειῶν. Λπονέμοντες δὲ ἐξ ὑπόθεσεως τὸ ἡμισου τῆς αὐξήσεως ταύτης τοῦ προϊόντος εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀτμοῦ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν δαπάνην τοῦ λιθάνθρακος, θέλομεν εύρετε ὅτι ἐκτὸς τῶν 45 ἐκατομμυρίων διστηλῶν, περὶ τῶν ὅποιών τῶν ὀμιλήσαμεν, ἡ διὰ τῆς δοκίμειας τῶν μηχανῶν ἐνέργεια εἰς ισοῦται μὲ τὴν ἐργασίαν διακοσίων ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων.

τῶν μὲν Φυομένων εἰς γῆν ἴδιόκτητον ἐν εἰς τὰ δέκα,
τῶν δὲ Φυομένων εἰς γῆν ἔθνικὴν δύο καὶ ἥμισυ εἰς
τὰ δέκα.

4. Ἐκ τῶν ἐλαγοδένδρων εἰς καρπὸν ἐλαγῶν, τῆς
Κοινθιακῆς σαφίδος, τῆς μαύρης σαφίδος, τῶν Βε-
λανδίων, τῶν ἀμυγδάλων, τῶν καρύων, λεπτοκαρύ-
ων καρυσέων, ξυλοκερασίων, κακκαριών, τῶν Φυο-
μένων εἰς γῆν ἴδιόκτητον ἐν εἰς τὰ δέκα.

5. Ἐκ τῶν κρομμύων, κροκαρίων καὶ σκόρδων, τῶν
μεταΦυομένων εἰς γῆν ἴδιόκτητον (οὐχ εἰς κήπους) ἐν
ταῖς δέκα, τῶν δὲ Φυομένων εἰς γῆν ἔθνικὴν (οὐχ εἰς
κήπους) δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

6. Ἐκ τῶν μελισσῶν εἰς χρέματα δέκα λεπτὰ
τὸ κοφίνι, καὶ ἐκ τῆς φιλαρίσ τῆς ἡμέρας ὁμοίως ὄκτω
λεπτὰ τὴν ὄκαν.

7. Ἐκ τῶν λειμονίων, πορτοκαλλίων, νεραντζίων,
κύτρων, βραδίων, μήλων, απιδίων, κυδανίων, καὶ λοι-
πῶν ἴμοίων ὀπωρικῶν ἐν εἰς τὰ δέκα, οὐ εἰς χρέμα-
τα κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς τρεχόσης τιμῆς ἐπιπο-
πίως, οὐ εἰς καρπόν.

8. Ἐκ τῆς ἑρτίνης καὶ κατραμίσεν εἰς τὰ δέκα.

9. Ἐκ τῆς κρεατίς ὄκτω εἰς τὰ ἑκατὸν εἰς χρέμα-
τα κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς τρεχόσης τιμῆς τῆς μάζας
ἐπιτοπίως· οὐ δὲ καταμέτρησις θέλει γίνεται, οὐταν ἐ-
ξάγεται ἀπὸ τὸν λινόν.

10. Εἰς πᾶσαν περίζασιν η ἐκτίμησις θέλει γί-
νεσθαι ἀπὸ δύο ἐκτίμητας, τῷ μὲν διοριζόμενῳ παρὰ
τὴν ἐνοικιασθήσαν, τῷ δὲ παρὰ τῶν ἴδιοκτημόνων· οὖν δὲ
δὲν συμφωνήσειν οἱ ἐκτίμηται θτοι, θέλει διερίζεσθαι
καὶ τρίτος παρὰ τὴν Διοκητήν· εἰς ἔλλειψιν δὲ τὴν Δι-
οκητήν, οὐ Τοποτηρητήν, παρὰ τῆς Δημογερουτίας.

11. Ἐκ τῶν σαρψιλίων, πωλημένων νωπῶν ἐν
λεπτὸν τὴν ὄκαν.

12. Ἐκ τῶν σύκων, τῶν μὲν ξηρανθεμένων εἴτε
εἰς αέραθας, οὐ μη, ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ πωλη-
μένων νωπῶν ἐν λεπτὸν τὴν ὄκαν.

13. Ἐκ τῶν κήπων θέλει εἰσπράττεσθαι Φόρος
εἰς χρέματα κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἑτησίας εἰσοδήματος
8 εἰς τὰ οὗο· χαρίζεται δὲ εἰς ἑκατὸν ἴδιοκτήτην η
Φορολογίας ἥμισεος τρέματος διὰ τὰ λαχανικὰ καὶ
ὀπωρικὰ τῆς οικίας τῷ μόνῳ, χωρὶς νὰ δύνασται θ-
τος νὰ πωλῇ ἐξ αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῶν μποτανίων, τῶν
μὲν σπειρομένων εἰς γῆν ἴδιόκτητον, δέκα εἰς τὰ οὗο
κατ' ἐκτίμησιν, τῶν δὲ σπειρομένων εἰς γῆν ἔθνικην,
εἰκοσιπέντε εἰς τὰ ἑκατὸν ὁμοίως κατ' ἐκτίμησιν.

14. Ἐκ τῶν συκαμινῶν καὶ μαριῶν, τῶν μὲν ἴδι-
οκτήτων ἐν εἰς τὰ δέκα εἰς κακάλι, τῶν δὲ ἔθνικῶν
τέσσαρες εἰς τὰ δέκα ὁμοίως εἰς κακάλι· οὐ δὲ από-
δοσις τῆς Φόρου θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἐνοικιασθήσαν τῆς τό-
που, ὅπε γίγεται τὸ κακάλι.

Δ'. Ο Φορολογύμενος χρεωτεῖ νὰ μετακομίζῃ
τὸν ἀπὸ τῆς ἔθνικῆς γῆς αὐτούντος εἰς τὸν ἐνοικιασθήσαν
Φόρον τῷ, τὰ τριτοδέκατα δηλαδή αὐτούργετως πρώ-
ιμά τε καὶ ὄψιμα μὲ τὸ ἴδιό τῷ ζῶα ἡώς πέντε ἀ-
ρῶν διάτημα αἱμιδί, καὶ τὸν ἀπὸ ἴδιόκτητον ἡώς
τριῶν ὠρῶν διάτημα, εἰὰν δὲν μεσολαβεῖν αὐγορά, οὐ α-
ποθῆκαι τῷ ἐνοικιασθήσαν πρὸ αὐτῷ τῷ διατήματος, οὔτε
δὲν ἐμπορεῖν αὐτῷ ὄντος τὴν συμπλήρωσιν
τῶν πέντε, οὐ τριῶν ὠρῶν· ἐκεῖθεν δὲ ἡώς εἰς τὴν πρω-
τεύσαν τῆς ἐπαρχίας, οὐ εἰς τὴν πλησιεσέραν αὐγο-
ραν εἶναι μὲν ὑπόχρεως νὰ μεταφέρῃ τὸν Φόρον τῷ
ἐνοικιασθήσαν μὲ τὸ ἴδιό τῷ ζῶα, ἀλλὰ θέλει πληρόνε-
θαι πρὸς δέκα λεπτὰ τὴν ὠραν διέκασον κοιλόν.

Ε'. Αφ ὅλω τὰ λεγόμενα ἔθνικοιδιόκτητα κτή-
ματα, τὰ ἐπὶ ἔθνικῆς γῆς Φυτευμένα πρὸ τῆς ἐπα-
νασάστεως καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν θέλει λαμβά-
νειν οἱ ἐνοικιασταὶ διπλῶν δεκάτων Φόρον.

ΣΤ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἔθνικῶν προσόδων θέλειν
λαμβάνειν διπλῶν δεκάτων Φόρον ἀπὸ Τὸν ἔθνικὸν αὐτε-
λῶνας, σαφίδαμπελῶνας, ἐλαγῶνας, κήπους, περιβό-
λιο, Βαλανίδια καὶ ὅλος τὸ ἔθνικὸν δένδρα, ὅσα κατὰ
τὸ ὑπ' Αρ. 2,358 ΙΘ' Ψήφισμα ἐνοικιάδηται πο-
λυετῶς κατὰ Τὸν ἐνοικιαστήριον ἔγγραφον, καὶ λιεγύμε-
να δὲ ἀπὸ πολιταῖς, θέλειν λαμβάνειν Τριτοδέκατων Φόρου.

Ζ'. Μόνον τὸ τετράγυμαθον, περιοκόνη, αὐχυρον,
οὐ ἔόη καὶ τὰ αἰσαχολόγια δὲν ὑπόκεινται εἰς κανένας
ἀποδεκατώσεως Φόρον.

Η'. Η ἀποδεκάτωσις πρῶτον θέλει γίνεθαι ἀπὸ ὅλων
Τὸν σωρὸν Τὸν ἀλωνία, καὶ ἐπειτα ὁ ἴδιοκτήτης θέλει πλη-
ρόνες ἐκ τῆς ὑπολογίας τὸν θεριτήν, οὐ ἀλωνισήν, κα-
θὼς συνεφώνησαι.

Θ'. Οἱ κατὰ Τὴν Πελοπόννησον ἐνοικιασαὶ θέλει πρ-
τοδέκατής ταὶ κτήματα ἐκεῖνα, τὰ ἵποτας ἐτριτοδέκα-
τισθησαι κατὰ τὸ 1828 ἔτος· οἱ δὲ κατὰ τὴν Στερεοὺν
Ἐλλάδα θέλει πριτοδέκατής ταὶ κτήματα ἐκεῖνα, Τὰ
ἕποτας ἐτριτοδέκατής ταὶ κτήματα, ὅσα ἀχρεῖ τῷδε παρεχωρήθησαι εἰς
νεοφωτίες καὶ Κερτας, θέλει ὑπόκειθαι εἰς ἀπλῶν
δεκάτων Φόρου, ὡς καὶ τὰ ἴδιοκτητα.

Ι'. Οἱ κατὰ Τὴν Πελοπόννησον ἐνοικιασαὶ θέλει πρ-
τοδέκατής ταὶ κτήματα ἐκεῖνα, τὰ ἵποτας ἐτριτοδέκα-
τισθησαι κατὰ τὸ 1829 ἔτος· οἱ δὲ κατὰ τὴν Στερεοὺν
Ἐλλάδα θέλει πριτοδέκατής ταὶ κτήματα, ὅσα ἀχρεῖ τῷδε παρεχωρήθησαι εἰς
νεοφωτίες καὶ Κερτας, θέλει ὑπόκειθαι εἰς ἀπλῶν
δεκάτων Φόρου, ὡς καὶ τὰ ἴδιοκτητα.

ΙΑ'. Οἱ διὰ δημοπρασίας ἐνοικιασαὶ θέλει πληρό-
νες εἰς τρεῖς δισεις εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ελλάδος τὰ
ἐκ τῆς ἐνοικίας χρέματα αὐτεν τῷ προσεργεω, τὸ
μὲν τρίτου εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν εἰς μεταλλικὰ
νομίσματα, οἱ κατὰ τὴν συμφωνίαν παρέμενην ολιγοτη-
ρού πρθεσμίαν διαξιχρέες ἔγγυεται, τὸ δὲ αὖτο τρι-
τον τὴν α' Ιανία, καὶ τὰ λοιπὰ τὴν α' Σεπτεμβρία. Διὸ

9. 18 Μαΐου 1832.

ΤΕΤΑΡΤΗ. — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ,

ΕΘΝΙΚΗ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἄρ. 272.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν 20 τοῦ τρέχοντος, τὴν ἐρχομένην παρασκευὴν, τελοῦνται τὰ γενέθλια τῆς Λ. Β. Γ. τοῦ Κυριάρχου Ηγεμόνος τῆς Ἑλλάδος ΘΩΩΝΟΣ.

Καὶ ἐπειδὴ εἰναὶ δίκαιον νὰ πανηγυρίσῃ τὸ Ἑλληνικὸν έθνος μίαν ημέραν, ἐκ τῆς ὁποίας γεννᾶται η εὐδαιμονία του.

Διατάττει.

Α. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μὲ τοὺς Γραμματεῖς καὶ τὸ σῶμα τῆς Γερουσίας θέλουν ἐκκλησιάστει εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Γεωργίου κατὰ τὴν ἐννάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας τῆς 20 τοῦ τρέχοντος, ὅπου θέλει τελεσθῆ δεκολογία εἰς τιμὴν τῆς ημέρας τῶν γενέθλιων τῆς Λ. Β. Γ. τοῦ Ηγεμόνος Κυριάρχου τῆς Ἑλλάδος.

Β. Τρις θέλουν κακνονοσολήσει τὰ φρούρια καὶ τὰ ἔθνικὰ πλοῖα ἀνὰ εικοσιμίκην θολὴν, διὰ νὰ σημάνουν τὸ ἐπίσημον τῆς ιμέρας· ἥτοι κατὰ τὴν 8 ὥραν πρὸ μεσημβρίας, κατὰ τὴν μεσημβρίαν, καὶ εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Δ. Η πολιτικὴ Ναυπλίου θέλει πανηγυρίσει δὶς δῆμος τῆς ημέρας, καὶ η φωτογυατίκα μετὰ τῆς μουσικῆς θέλει συντροφίας δῆλην τὴν νύκτα.

Δ. Καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν προσκαλοῦνται οἱ Διοικηταὶ νὰ πανηγυρίσωσι τὴν αὐτὴν τελετὴν μὲ τὰς ἀνηκούσας τιμὰς ἔκαστος, ἀφοῦ τὴν προκρύζωσι κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ ἐρχομένου Ιουνίου.

Ε. Οι Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως θέλουσιν ἐκδώσει τὰς ἀναγκαῖας περὶ τούτου δικταγάς καθ' ὅσον εἰς τὸν κλάδον ἔκαστου ἀνήκει.

ΣΤ. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Μαΐου 1832.

Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΓΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρεῖσσε τὴν σύναγκην τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἔθνη-

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐποια Φοίνιξ; 36.

Ἐξανητικία 18.

Τριμηνιαῖς 9.

Αἱ συνδρομαὶ γίνουσται, ἐνταῦθι μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφορίας, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρήτου, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

κῶν προσόδων τὰ παρόντος ἔτες ἀνευ περισσοτέρας ἀναβολῆς.

‘Οδηγεῖται ἀφ' ὅσα ἡ Γερεγτία ἐγγαμισθήσει ἢ-δη περὶ τὰ κανονισμῶν προσόδων.

‘Ἐχεστα ὑπ’ ὄψιν τὴν ύπ’ Αρ. ΙΙ Ἀγαθοροὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματείας.

Λαβέσσα ἡ τὴν γνώμην τῆς Γερεγτίας.
Ψηφίζει.

Α'. Ἀφ' ὅλως ἐν γένει τὰ προϊόντα τῆς γῆς, τῆς μὲν ἴδιοκτήτες Θέλει λαμβάνεθαι ἐν εἰς τὰ δέκα, τῆς δὲ ἔθνικῆς, ἐπειδὴ ἡ μετακόμισις ἐπιφρέται· γεται εἰς τὰς πολίτας, Θέλειν λαμβάνεθαι δύο καὶ ἡμίσου εἰς τὰ δέκα, αὖτε εἰς καρπάς.

Β'. Αἱ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς προερχόμεναι ἔθνικαι πρέσοδοι ἐνοικιάζονται δι' ἓνα δέκαληρον τὸν παρόντα χρόνον, οἵσις ἀρχεται απὸ ἡ Μαρτίου 1832 ἕως τέλειος Φεβρουαρίου τῆς 1833 ἕτερος, ἡ ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν προσφέροντα τὴν ἀνωτέραν τιμὴν, ἡ διὰ παραχωρήσεως εἰς τὰς κοινότητας μὲ συμφωνίας ὠφελίμες πρὸς τὸ ἔθνικὸν Ταμεῖον, ἡ μὴ ἀπολειπομένας πολὺ απὸ τὴν ποσότητα τῆς περιστῆς ἐνοικιάσεως, αὖτε πάντοτε Θέλει λαμβάνεθαι ἀξιόχρεως ἐγγυητής μόνον δὲ τῶν προσόδων τῶν λειμονοδένδρων ἡ ἐνοικιάσις ἀρχεται απὸ 21 Μαρτίου 1832 ἕως 20 Μαρτίου 1833.

Γ'. Οἱ ἐνοικιαῖς Θέλειν συνάρτει εἰς καρπάς τὰς προσόδους ἐφέτος μόνον, ὡς ἀκολάθως.

1. Ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, οἷον, σίτω, κριθῆς, σμιγαδίς, αραβοσίτης, καλαμποκίς, σίκαλης, βερίζης, κεχρίς, βρέμης, ταρίς, καναβερίς, καὶ λοιπῶν ὁμοίων καρπῶν τῶν σύναγομένων εἰς αὐτὴν τὴν ιλάσιν, τῶν μὲν Φυομένων εἰς γῆν ἴδιοκτητον ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ Φυομένων εἰς γῆν ἔθνικὴν δύο καὶ ἡμίσου εἰς τὰ δέκα.

2. Ἐκ τῶν ὄσπριών ἐν γένει, ακόμη τῶν ὄρυζιων, τῶν σισαρίων, τῶν γλυκακίσ, καὶ κιμίνης, καὶ λοιπῶν ὁμοίων τῶν σύναγομένων εἰς αὐτὴν τὴν ιλάσιν, τῶν μὲν Φυομένων εἰς γῆν ἴδιοκτητον ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ Φυομένων εἰς γῆν ἔθνικὴν δύο καὶ ἡμίσου εἰς τὰ δέκα.

3. Ἐκ τῆς βαμβακίας, τῶν λιναρέων, καὶ τῶν καπτηών.